

Korset och Kronan

Nr 39/2020

Jesus säger: Håll fast vid
det du har så att ingen
kommer och tar din krona
(Upp. 3:11)

Kristen etik (15) Liv och död

Det viktigaste vi har fått
av Gud är vårt eget liv. Det
står i Bibeln att Gud tog ett
stycke jord eller lera och så
formade han Adam, den
första människan, av jorden.
Men det allra viktigaste var
att människan inte bara
bestod av det materiella,
kroppen, utan att Gud
också gjorde denna kropp
levande. Gud blåste in sin
livsande i människans näsa.
Så blev människan skapad
både till kropp och själ, till
en underbar enhet av dessa
två, ande och materia. Men
dessutom fick människan
det allra högsta, nämligen
det vi kallar anden i

Kyrkblad för S:t Martins och S:t
Petri församlingar, Evangelisk-Lutherska
Kyrkan i Sverige. Red. Sten Rydh.
Nr 39, 11 december 2020.

Ordet om korset är en
dårskap för dem som går
förlorade, men för oss som
blir frälsta är det en Guds
kraft (1 Kor. 1:18)

människan, den högsta
delen av själen som gör att
vi kan ha kontakt med
Gud. Så skapade Gud
människan till sin avbild.
Det innebar att människan
skapades god och
fullkomlig, i innerlig
kontakt med levande Gud.

Så står det skrivet: ”Och
Gud skapade människan till sin
avbild, till Guds avbild skapade
han henne, till man och kvinna
skapade han dem. Och Gud
välsignade dem och sade till
dem: ”Var fruktsamma och
föröka er, uppfyll jorden och lägg
den under er. Råd över havets
fiskar, himlens fåglar och alla
djur som rör sig på jorden” (1
Mos. 1:27f).

Därefter beskrivs det i
kapitel två lite närmare hur
Adam och Eva skapades:

*Och Herren Gud formade
människan av jord från marken
och blåste in livsande i hennes*

Den gode herden
leder sina får (Joh. 10)

*näsa. Så blev människan en
levande varelse. ... Då lät
Herren Gud en tung sömn falla
över mannen. När han hade
somnat, tog han ut ett av hans
revben och fyllde dess plats med
kött. Och Herren Gud byggde en
kvinna av revbenet som han tagit
från mannen och förde fram
hennes till honom (1 Mos. 2:7,
21).*

Så blev både man och
kvinna skapade på ett
underbart sätt av Gud själv.
De fick också förmågan att
fortplanta sig och föra livet
vidare. Det är Guds vilja att
människan skall uppfylla
jorden och vara den som
råder över den övriga
skapelsen. Människan är
inte som evolutionismen lär
en del av djuren, utan en
alldeles unikt skapad
varelse som har en odödlig
själ och en andlig kontakt
med Gud.

Efter syndafallet förlo-
rade människan sin guds-
bild och kom under Guds
vrede. Men genom tron på
frälsaren, Jesus Kristus, kan
människan bli född på nytt
och få kontakten med Gud
tillbaka. Detta är målet
med varje människas liv.
Därför är det en särskilt
svår och allvarlig synd att
beröva någon livet.

Det femte budet lär att vi
inte får döda någon enda
människa: *Du skall icke dräpa*
(Du ska inte mörda). Detta
stämmer också med den
naturliga lagen. I alla
kulturer anses misshandel
och mord på människor
vara något fruktansvärt
förkastligt och straffbart. I
lagarna brukar straffen för
överlagt mord vara stränga
och detta särskilt om det är
fråga om en massmördare.

Både Luther och vår
bekännelse framhåller här
med rätta skillnaden mellan
att en enskild person
mördar och att överheten
har rätt att i sitt ämbete
straffa missdådare. Så har
också staten rätt att skydda
landet om andra stater
anfäller eller om egna
medborgare gör revolution.

Varje människa har
också rätt till nödvärn. Om
en brottsling kommer och
försöker skada eller mörda
har var och en rätt att värja
sig på bästa sätt. Men man
får då inte använda mer
våld än vad nöden kräver
och skall snarast möjligt
också tillkalla polis. I fråga

om nödvärn kan det bli
svåra gränsdragningar och
lagstiftningen kan också
vara olika i skilda länder.
Men huvudprincipen är att
var och en har rätt att
skydda sig själv och sina
närmaste eller någon
annan som blir utsatt för
våld och mordförsök m.m.

Djuren

Somliga menar att det
också är orätt att döda djur.
Givetvis är det fel att plåga
djur och utsätta dem för
grymhet och vanvård. Men
enligt Bibeln är djuren
givna också till föda åt
människorna. Vi har därför
rätt att slakta och äta djur,
men det skall ske på ett
humant och värdigt sätt.
Djurrättsaktivister som
bryter mot lagen och
trakasserar sådana som
t.ex. har djurfarmer begår
allvarliga brott.

Tyvärr har jakt ofta
bedrivits på ett hänsynslöst
sätt och all tjuvjakt och i
synnerhet jakt på
utrotningshotade djur
måste förkastas. Men jakt i
sig är inte något felaktigt
och frågan om hur jakt
skall få bedrivas är också en
politisk fråga där den
enskilde måste rätta sig
efter vad lagar och förord-
ningar säger.

Människorna

När det gäller människor
är det alltid en allvarlig
synd att döda eller mörda
någon. Vi bortser då från
statens rätt att straffa

brottsslingar och nödvärn.

I ett rättssamhälle är det
särskilt viktigt att skydda de
mest värnlösa människorna.
Dit hör barn och gamla,
sjuka och särskilt utsatta
folkgrupper.

Abortfrågan

Abortfrågan har i vår tid
blivit brännande. I äldre tid
då kristendomen domi-
nerade ansågs allmänt
abort vara en allvarlig synd.
Det borde också vara
självkänt för varje kristen
idag att abort av ofödda
foster strider mot Guds ord
och även mot den naturliga
lagen. Fostret är inte som
många påstår en del av
mammans kropp, utan en
av Gud skapad varelse som
blir till i befruktnings-
ögonblicket (konceptionen).

Från wikipedia hämtas
följande abortstatistik:

*”Det görs uppskattningsvis
50 miljoner aborter i världen
varje år. Av dessa är närmare
30 miljoner legala och nästan
20 miljoner är illegala
abottingrepp. Uppskattningsvis
dör 68 000 kvinnor varje år i
samband med en illegal abort,
vilket motsvarar ungefär 0,3
procent av de kvinnor som
genomgår en illegal
abort.” (2020-12-08).*

Det har tyvärr blivit så i
vårt land och många andra
länder, särskilt i väst-
världen, att abort nu räknas
till en mänsklig rättighet
och en del av kvinnans
frigörelse och jämställdhet.
Här måste vi som kristna
klart och bestämt ta av-

stånd från sådana tankar. Varken staten eller den enskilde har rätt att förgripa sig på oskyldiga foster.

Men tyvärr finns det också aktionsgrupper som menar sig ha rätt att med våld angripa abortkliniker, döda dess personal och liknande. De menar att de med vapen i hand har rätt att försvara de hotade fostren. Detta är att bemöta en synd med en annan fruktansvärd synd. Genom sådana galna och olagliga aktioner dras vanära och skam över hela antiabort-rörelsen.

Att vara emot abort är inte enbart en kristen plikt utan också en medmänsklig uppgift. Liksom det är förskräckligt och i högsta grad hemskt att döda små barn är det att ta livet av dem innan de föds.

Argumentet att det i annat fall blir fler illegala aborter håller inte. Om man gör en synd legal kan man inte försvara den med att den annars skulle vara illegal och ändå utföras.

Vi måste istället verka för att orsakerna till de många aborterna motverkas. Hit hör framför allt synen på äktenskapet och sexualiteten. Om samhället inte värnar om att ungdomar, ja även äldre, får en sund syn på sexualitet och äktenskap blir risken för oönskade graviditeter med abort som

följd mycket större. Pressen på unga människor att besluta om abort blir mycket stor när detta till och med sanktioneras av samhället. Visserligen skall enligt svensk lag kvinnan själv ha beslutanderätten, men hon utsätts då också för mycket större press från mannen/fadern, från omgivningen, sjukvården och den moderna uppfattningen i det avkristnade samhället, som lär henne att karriär och jämställdhet är viktigare än att tillsammans med sin make ta emot och vårda och fostra de barn som Gud ger.

Det skall också tilläggas att många människor hamnar i svåra samvetskonflikter när staten både accepterar och inför s.k. "fri abort". Kristna kvinnor kan då inte längre bli barnmorskor, om de som i Sverige är tvungna att vara för abort. Man diskuterar politiskt enbart frågan om i vilken vecka aborträtten skall upphöra. Eftersom man idag kan rädda foster väldigt tidigt blir det ett problem när man samtidigt har rätt att döda foster långt fram i graviditeten. När vissa partier verkar för en tidigare gräns beskylls de för att begränsa aborträtten. Istället för att det är själva livet som skall betraktas som heligt har det blivit aborträtten en helig ko, som inte får ifrågasättas. När andra länder

har en restriktiv syn på abort anklagar man dessa länder för att vara extrema.

Så har den moderna, efterkristna moralen i västvärlden kommit att vända på begreppen. Det som för var hedervärt klandras och det som förr var förbjudet ställs fram som det enda riktiga!

Vid livets slut

Enligt kristendomen innebär döden att livet inte utslöcknar, utan att kropp och själ "rivs itu", som David Hedegård uttryckte det i en fin skrift. Våra kroppar begravs och förmultnar, men de skall alla uppstå på den yttersta dagen. Därför har man i den kristna kyrkan alltid värnat om ett värdigt begravningssätt och förespråkat jordbegravning men tagit avstånd från hedniska begravningssätt. Vid jordfästningen har man predikat om att döden är en följd av synden och att endast tron på Kristus kan ge människan evigt liv efter döden. Varje människoliv har ett oändligt stort värde i Guds ögon, och Gud vill att alla människor skall bli frälsta.

Efter döden kommer enligt Bibeln den yttersta domen. De som då i livet har trott på Jesus som sin Frälsare får evigt liv, medan de som förkastat honom i otro går evigt förlorade.

Forts. i nästa nummer